

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل تجلی زمان و مکان مقدس اساطیری در عرفان (با توجه به متون برگزیده، نثر عرفانی فارسی تا قرن هفتم هجری)

محل انتشار:

فصلنامه ادبیات عرفانی و اسطوره‌شناسی، دوره 12، شماره 45 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

کوروش گودرزی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه لرستان

سید محسن حسینی موخر - استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه لرستان

محمد رضا روزبه - دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه لرستان

خلاصه مقاله:

در این مقاله تلاش شده است تا ضمن تعریف و تبیین وجوه تشابه و تفاوت اسطوره و آیین و عرفان، تجلی و تاثیر و ردپای محسوس و نامحسوس زمان و مکان مقدس اساطیری و آیین های مربوط به هر یک در برگزیده نثر عرفانی فارسی تا قرن هفتم هجری قمری مورد تبیین و تحلیل قرار گیرد. با توجه به برخی بنیادهای مشترک اسطوره و عرفان در آفاق تاریخ تفکر بشر، و در پرتو ضمیر ناخودآگاه مشترک وی، زمان و مکان قدسی و آیینی نیز به مثابه دو مقوله مشترک بین اسطوره و عرفان، کارکردهایی مشابه و مشترک یافته اند که این تشابه و اشتراکات در متون عرفانی ادوار گوناگون، تجلی یافته اند. کارکردهایی از قبیل ترک دنیا، شهود حق، ادب دانی، بازگشت به زمان ومکان ازلی، احساس آرامش، تزکیه، درک حضورخداپایان وطلب خواسته ها.

کلمات کلیدی:

اسطوره، عرفان، آیین، زمان و مکان مقدس، ضمیر ناخودآگاه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/856712>

